

Kazalište

Peter Brook: Fragmenti

Promišljena predstava lišava se svake improvizacije

Nevjerojatna je scenska jednostavnost koju Brookova nepretenciozna režija isporučuje, a koja je istodobno posve dramaturški osmišljena

Piše: Irena Čurik

Gostovanje Centra za izučavanje kazališta (C.I.C.T.) i Théâtre des Bouffes du Nord jednog od ključnih redatelja današnjice Petera Brooka predstavilo je minuciozan, promišljen i izrazito razrađen tip rada koji je ipak ponekad uspješniji u izvedbi nego ideji. Fragmente Samuela Becketta, proslavljenog pisca takozvanog teatra apsurda, koji uz Eugenea Ionesca predstavlja ključnu umjetničku figuru dramskoga inovativnoga kazališta druge polovine 20. st., sačinjava pet situacijskih dramoleta: Grubo za kazalište I, Zibanka, Čin bez riječi II, Nijedno, Dodi i idi. Brook je predstavu koja je posjetila splitski HNK praižveo 2007. na piščevu stotu obljetnicu rođenja, u Parizu, a potom i u proslavljenom londonskom kazalištu Young Vic - englesku verziju koja je igrala i u Splitu, na 54. Splitskom ljetu.

Posveta glumcu

Jednosatna predstava koja se bavi egzistencijalističkom ironijom, poput predloška Becketta, nije samo posveta njegovu kazališnom geniju i autoritetu već i onome što čini kazalište: glumcu. Nevjerojatna je scenska jednostavnost koju Brookova nepretenciozna režija isporučuje, a koja je istodobno posve dramaturški osmišljena, od-

Glumac čini kazalište

nosno minuciozno promišljena, gdje nijedan scenski detalj/znak nije prepušten improvizaciji. Zapravo je Brookov redateljski rukopis upravo baroknoga karaktera, nikako minimalističkoga klasicističkoga. Brookov uspjeh u kazalištu duguje tom spoju raskošnosti detalja i jednostavnosti cjeline. Druga važna stvar je istančan osjećaj za tempo scene koji poštuje dramaturški ritam izvedbe, ali isto tako ne eksperimentira s pragom izdržljivosti i očekivanja. Fragmente predstavljaju glumci Hayley Carmichael, Marcello Magni i Khalifa Natour. Jasno, nisu jednako uspješni svi 'fragmenti' predstave, odnosno naslovi i to napose zbog različitih glumačkih energija. Svakako najzanimljiviju interpretaciju, odnosno izvedbu pružila je Hayley Carmichael u Zibanki.

Humor spašava

Možda više nego ikad Beckett je danas naš suvremenik. Peter Brook je zapisao: 'Danas, s vremenskim odmakom, vidimo kako su pogrešno prvobitno obilježili Becketta - očajan, negativan, pesimističan. Doista, on bulji u prljavi ponor ljudskog postojanja. Ali njegov humor spašava i njega i nas da ne propadnemo u taj ponor; odbija teorije i dogme koje nam nude pobožne utjehe, a cio njegov život stalna je i bolna potraga za bitkom'. ❊